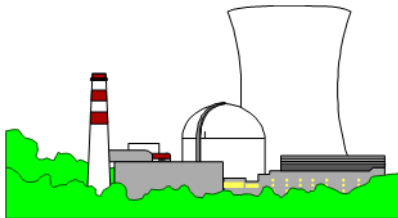

Biologisk informasjon

av Dr. Kjell J. Tveter

Med biologisk informasjon forstås informasjon som finnes i hver celle i enhver organisme. Cellen er den minste enhet som vår kropp er bygd opp av. En vanlig celle måler ca 10 μ m, det vil si en hundredels millimeter. Den veier ca et nanogram, som er en million del av et milligram. Vi har omtrent 10¹⁴ celler i kroppen vår - det svarer til ca. hundre tusen milliarder. Det er kanskje 100 celler svarende til denne prikken over i'en. Det fins encellede organismer som bakterier, mens vi er flercellede. Og vi består av mange ulike slags celler, nerveceller, hudceller, muskelceller, bruskceller, for å nevne noen.

Inne i hver celle er det hele tiden et yrende liv. En celle kan kanskje best sammenliknes med en by. Der er det aktivitet døgnet rundt. Det er lys som tennes og slukkes, mennesker som sover, mennesker som arbeider, mennesker som er ute og går eller kjører. Der lever barn som skal vokse sammen med eldre som en gang skal dø. Det er transport av næringsstoffer og alle fornødenheter innbyggerne trenger. Avfallsstoffer må tas hånd om. Det er fabrikker som har døgntilvirkning, maskinene står omtrent aldri stille. Andre steder er det

aktivitet bare når det er nødvendig. All denne aktivitet må styres. Maskiner og aktiviteter som styres, er underlagt en plan utformet av en intelligens. Det fins ikke maskiner som ikke styres av oss mennesker. Om vi ikke er der hele tiden, har vi laget en kjøreplan for automatisk drift.

Cellen har også en aktivitetsplan. Vi mennesker har en storhjerne som tillater oss å fravike fra en fast plan. Vi kan hente oss inn igjen senere. For cellen er det nødvendig å følge planen hele tiden. I en celle kan ingenting foregå på slump. Når en prosess først har startet, følger den sitt opplegg til sluttproduktet er ferdig. Avvik fra planen vil kunne føre til opphopning av stoffer som er skadelige, eller at de nødvendige stoffer ikke lages i rett mengde. Det kan føre til sykdom, i verste fall celledød. Alle aktiviteter i cellen er underlagt plan og kontroll. De styres av informasjon.

Alle er enige om at det er slik det foregår - og at livet er som et mirakel. Denne informasjon er lokalisert i DNA som finnes i kjernen i hver celle i kroppen vår. Men der slutter også enigheten.

DNAs informasjon må komme fra et sted. All informasjon vi mennesker kjenner til, stammer fra en intelligens. Det eneste unntaket noen vil innføre, er den informasjon som DNA-språket utgjør. Den skal altså ikke bero på en intelligens. Det er besynderlig, for det er fullstendig ulogisk. De som ikke tror på en Skaper - naturalister - har det problemet at det finnes ingen tilfredsstillende naturalistisk forklaring på denne gåten som informasjonen i DNA utgjør. DNAets struktur finnes det heller ingen naturalistisk forklaring på. Det finnes ikke vitenskaplige data - 'scientific evidence' - for at DNA og DNAets informasjonsmengde beror på fysiske og kjemiske prosesser. Evolusjonsbiologen Richard Dawkins innrømmer at informasjonsmengden i en enkel celle svarer til 3 - 4 ganger innholdet i de 30 bind som utgjør *Encyclopedia Britannica*.

Ungdom som vokser opp i dag, har lettere for å forstå informasjonsbegrepet enn vi som ikke vokste opp med PC og digitale kameraer. De vet at informasjon måles i bytes, og ikke i kilo, meter eller andre fysiske måleenheter. Det skyldes at informasjon er metafysisk. Informasjon registreres bare ved de effekter den gir. Informasjon kan ikke berøres, veies eller måles. Tilfeldighet og fysiske og kjemiske prosesser kan derfor ikke være årsaken til informasjon. Informasjon består av disse 5 ledd:

1. Informasjon bygges opp av *bokstaver*.
2. Bokstavene former *ord*.
3. Ordene bygger opp en *mening*.
4. Meningen indikerer en *handling*.
5. Handlingen har en *hensikt*.

Hensikt er også et metafysisk begrep. Darwinistisk evolusjon kan aldri ha noen hensikt, den er ikke forutseende og er uten evne til å planlegge. Evolusjon er noe som hender rent tilfeldig. Evolusjon er en blind prosess. Evolusjonslæren kommer derfor i direkte konflikt med informatikk og informasjonsbegrepet.

Vårt språk har 29 bokstaver. DNA-språket har kun 4. De forkortes til A - C - G og T. Rekkefølgen av disse fire bokstavene som det altså er ca 3 milliarder av i hver enkelt celle, utgjør DNA-språket. Enhver av oss forstår at da må rekkefølgen av disse bokstavene være helt riktig. Ser vi på de 4 bokstavene A - K - L - S, vil man se at de kan settes sammen på 24 ulike måter. De fleste sammensetningene gir ikke mening. KLAS, LAKS og SKAL er kjente ord. KALS, LASK og SLAK kan være dialektord. Det antall muligheter som de utallige bokstavene i DNA-språket kan settes sammen på, blir da fullstendig astronomisk. Dessuten skal rekkefølgen av bokstavene angi oppskriften til 100.000 proteiner, og gi informasjon om alle cellens aktiviteter.

Det er i vårt samfunn svært mange som har så sterk tro på tilfeldighet, at de mener informasjonen i DNA-språket best kan forklares med tilfeldighet. Det andre alternativet er at språket er resultatet av en overordnet Intelligens. Men det er for naturalister fullstendig utelukket, for denne Intelligens kaller de fleste av oss Gud - og Gud er en filosofisk umulighet for naturalister. For de har valgt å ikke tro på Gud. Noe

tredje alternativ finnes simpelthen ikke. Det er en tragedie at vårt samfunn, inkludert kirken, har akseptert uten kamp at det er ateister som har definert at biologi skal være en ateistisk vitenskap. Biologi er jo læren om det informasjons-styrte liv. Derfor må vi alle ha klart for oss at når naturalistiske vitenskapsmenn uttaler seg med tilsynelatende sikkerhet om DNAs opprinnelse, snakker de som naturalister - det vil si ateister - og ikke som vitenskapsmenn. Og vi må ta oss i vare så

vi ikke smittes av deres forsøk på å forklare DNA-gåten siden de er basert på ateisme og ikke vitenskaplige fakta.

På Darwins tid hadde man ingen muligheter til å undersøke cellen slik vi kan. De hadde knapt et mikroskop. De så på en celle som en gelekklump uten spesifisert innhold. Det er derfor sagt at hvis Darwin hadde hatt kjennskap til hvordan en enkelt celle er bygd opp, hvor komplisert den er, ville han aldri ha kommet med sin teori.